

Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība (LPKS) LATRAPS, kas ir 100% Latvijas zemnieku uzņēmums, šogad atzīmē savas darbības 20. gadskārtu. No 12 Zemgales zemnieku kooperatīva LATRAPS šobrīd izaudzis par lielāko lauksaimniecības uzņēmumu ar 1056 biedriem un filiālēm visā Latvijā, kopumā nodarbinot ap 200 darbinieku. Vidējais LPKS biedru saimniecības lielums ir 335 ha. LATRAPS eksportē graudus uz vairāk nekā 30 pasaules valstīm.

Kas 20 gados paveikts, kādas kļūdas pieļautas, kādas atziņas gūtas un kāpēc Latvijā kooperācija joprojām pieklibo – par to intervijā ar LATRAPS valdes priekšsēdētāju **EDGARU RUŽU.**

LATRAPS – AR NEMAINĪGU MISIJU 20 GADU GARUMĀ

ANITA PIRKTIŅA

– Ar ko LATRAPS 2020. gadā atšķiras no LATRAPS 2000. un 2010. gadā?

– Faktiski starp LATRAPS šodien un pirms desmit, pat visiem 20 gadiem nekādas būtiskas atšķirības nav. Mūsu mērķi un uzdevumi bija un ir nemainīgi – pirmām kārtām sakārtot graudu tirgu Latvijā, kā arī sagādāt un organizēt graudu eksportu uz pasaules tirgiem. Esam to izdarījuši, un ar to lepojamies.

Pirms pāris nedēļām biju lauksaimnieku sanāksmē, kur dzirdēju graudaudzētājus sakām – re, piensaimnieki ministram prasa izstrādāt atbalsta mehānismus, lai kompensētu piena cenas dramatisko kritumu un risinātu krīzi nozarē, bet graudaudzētājiem – nekā.

Jautāju – bet vai graudaudzētājiem vajag? Varbūt tomēr esam pietiekami labi sakārtota nozare, lai šajā krīzē tik ļoti neciestu un tādējādi varētu atļauties nekādas kompensācijas neprast? Tas taču ir ļoti labs rādītājs! Vispār uzskatu, ka pagaidām graudu nozarē nekādas krīzes nav. Nezinu, kā būs turpmāk, bet arī iepriekšējām krīzēm esam veiksmīgi izģājuši cauri. Tieši iekšējā graudu tirgus sakārtošana ļāvisi mums justies pietiekami stabiliem un būt par labiem, uzticamiem partneriem saviem biedriem.

– Latvija, kā liecina statistika, pērn bija ceturrtā lielākā graudu eksportētājvalsts Eiropā.

– Tieši tā. Piemēram, Vācija pagājušajā gadā bija mums priekšā tikai ar pārsimts tūkstošiem tonnu. Tā ir pavisam maza starpība.

Taču, no otras puses, es neteiktu, ka ar lielajiem graudu eksporta apjomiem būtu īpaši jālepojas, jo izvedam no savas valsts izejvielu. Tai pašā Vācijā lielu daudzumu graudu pārstrādā un patērē uz vietas un no valsts izved jau gatavu produkciju ar augstu pievienoto vērtību. Latvijā ziemzēl nav tik lielu pārstrādes jaudu, bet noteikti varam lepoties ar *Dobeles dzirnavnieku*, kas atvēris dažādas graudu pārstrādes līnijas, tādējādi ražo daudzveidīgu produkciju, ko arī plaši eksportē. Tostarp uz Āfriku. *Dobeles dzirnavnieku* uzskatu par ļoti augstas efektivitātes uzņēmumu, kas var maksāt saviem piegādātājiem konkurētspējīgas tirgus cenas.

Kāds zemniekam no tā labums? Ja tiek ražota gatavā produkcija, ko var pārdot dārgāk, tas nozīmē, ka pārstrādātājs arī zemnie-